

AD 6/9/10

de stadsimker

Overall in de stad zie je ze aan de slag. Ze werken met hun handen, vaak buiten en soms binnen. Mooi werk! Deze week: de stadsimker

Frans Grobben (66) heeft op verschillende plekken in Utrecht bijenkassen staan. „Mijn eerste bijenvolk ving ik 43 jaar geleden in Amsterdam. Ik werkte bij de post en

toen iemand riep dat er 'n zwerm bijen op een fiets zat, heb ik een emmer gepakt, onder de fiets gehangen en een klap op de stang gegeven. Ze vielen zo in de emmer.

Met een doek over de emmer heb ik ze in de trein meegenomen naar Utrecht. M'n vader vond het schitterend, hij was er in 1934 al mee bezig. Van hem heb ik ook mijn eerste kas gekregen.”

„Er zijn ongeveer zestig imkers in Utrecht. Ze houden hun kassen in eigen tuin, op volkstuintjes en ik ken zelfs iemand die zijn bijenkas op het balkon had staan. Dan moet je wel een goede band hebben met je burens, maar aan de andere kant kun je dan wel laten zien dat bijen niks doen. Ik geef ook les over bijen aan schoolkinderen, dan gaan we naar mijn kassen in Transwijk. Ze krijgen allemaal een kap, zodat het niet gevaarlijk kan worden. In het begin vinden

ze het een beetje eng. Dan laat ik ze een dar vasthouden, een mannelijke bij zonder angel. Daarna is de angst weg en vinden ze het prachtig.”

„Achter het Oude Tolhuys heb ik tien kassen. In de omgeving staan veel hazelaars, elzen, distels en fruitbomen. Bij de Weg naar de Wetenschap staan lindes. Daar krijg je hele fijne honing van met een zachte smaak. Helaas zijn ze daar niet heen gevlogen, het werden de bramen die vroeg in bloei stonden.”

„Er zitten ongeveer 30- tot 50.000 bijen in een volk. En met ideale omstandigheden kun je drie keer per jaar honing oogsten. Ongeveer twintig kilo per kas. En je zult het

niet geloven, maar ik ben allergisch voor bijen. De eerste keer dat ik gestoken werd, moest ik naar het ziekenhuis. De dokter zei dat het beter was als ik ermee zou stoppen, maar dat wil ik echt niet. Tegenwoordig hoef ik alleen maar zalf te smeren bij een steek. Het is een prachtige hobby. Je bent niet alleen met de bijen bezig, maar ook met de natuur. De geur van de bloesem, heide en distels is grandioos. Als stadsmens maak je dat niet mee. En het zorgt voor zoveel rust, terwijl je je te pletter werkt. Je gaat er vaak drie, vier keer per week heen en nu ik met pensioen ben, vraag ik me wel eens af hoe ik het deed toen ik werkte!”

(Babette Rijkhoff)